

(۱) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ

ای خدا از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت

ای الله ای بخشنده

يَا رَحِيمُ يَا كَرِيمُ يَا مُقِيمُ يَا عَظِيمُ يَا قَدِيمُ

يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ يَا حَكِيمُ

ای مهربان ای کریم ای نگهدار ای بزرگ ای قدیم

ای دانا ای بردبار ای حکیم

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست
به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن
ای پروردگار من

(۲) يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ

يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا وَليَّ الحَسَنَاتِ يَا غَافِرَ الخَطِيئَاتِ

ای بزرگ بزرگان ای اجابت کننده دعای خلقان ای بخشنده
مرتبہ های بلند ای دوستدار نیکویی ها ای آمرزنده خطاها

يَا مُعْطِي الْمَسْأَلَاتِ يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ

يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ

ای عطا کننده سؤال ها ای پذیرنده توبه ها ای شنونده صداها
ای دانای سر نهان ها ای برطرف کننده بلاها

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۳) يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ يَا خَيْرَ الْفَاتِحِينَ يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ

يَا خَيْرَ الْحَاكِمِينَ يَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ

ای بهترین آمرزندگان ای بهترین گشایندگان ای بهترین یاوران
ای بهترین داوران ای بهترین روزی دهندگان

يَا خَيْرَ الْوَارِثِينَ يَا خَيْرَ الْحَامِدِينَ يَا خَيْرَ الذَّاكِرِينَ

يَا خَيْرَ الْمُنْزِلِينَ يَا خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ

ای بهترین وارثان ای بهترین ستایش کنندگان ای بهترین یاد
کنندگان ای بهترین نازل کنندگان ای بهترین احسان کنندگان

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست
به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن
ای پروردگار من

(۴) يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَمَالُ

يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَالْجَلَالُ

ای آنکه عزت و جمال مختص اوست ای آنکه قدرت و کمال
مختص اوست ای آنکه دارایی و جلال مختص اوست

يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ

يَا مَنْشَى السَّحَابِ الثَّقَالِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ

ای آنکه بزرگ و بلند مرتبه‌ای پدید آرنده ابرهای سنگین

ای آنکه قوت و مکر و انتقامش (در مقابل مکاران) بسیار سخت است

يَا مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
يَا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

ای آنکه بزرگ و بلند مرتبه‌ای پدید آورنده ابرهای سنگین
ای آنکه قوت و مکر و انتقامش (در مقابل مکاران) بسیار سخت است

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا بُرْهَانَ

خدایا از تو درخواست می کنم به نامت ای مشفق مهربان

ای نعمت بخش ای پاداش دهنده ای دلیل گمراهان

يَا سُلْطَانَ يَا رِضْوَانَ يَا غُفْرَانَ

يَا سُبْحَانَ يَا مُسْتَعَانَ يَا ذَا الْمُنِّ وَالْبَيَانِ

ای پادشاه عالم ای مایه خوشنودی خلق ای بخشنده
گناهان ای پاک و منزّه از نقص ای عون و یاور بندگان
ای بخشنده نعمت نطق و بیان

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا بُرْهَانَ

خدایا از تو درخواست می کنم به نامت ای مشفق مهربان

ای نعمت بخش ای پاداش دهنده ای دلیل گمراهان

يَا سُلْطَانَ يَا رِضْوَانَ يَا غُفْرَانَ

يَا سُبْحَانَ يَا مُسْتَعَانَ يَا ذَا الْمُنِّ وَالْبَيَانِ

ای پادشاه عالم ای مایه خوشنودی خلق ای بخشنده
گناهان ای پاک و منزّه از نقص ای عون و یاور بندگان
ای بخشنده نعمت نطق و بیان

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۶) يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ

يَا مَنْ اسْتَسْلِمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ

ای آنکه مقابل عظمت تمام موجودات متواضعند

ای آنکه پیش قدرت همه اشیاء تسلیمند

يَا مَنْ ذَلُّ كُلِّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ

يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ

ای آنکه در برابر عزت همه اشیاء ذلیلند

ای آنکه در مقام هیبت همه اشیاء خاضع و ترسانند

يَا مَنْ اَنْقَادَ كُلِّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ
يَا مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ

ای آنکه از ترس تو کلیه موجودات مطیع و منقادند
ای آنکه کوه ها (و سرکشان عالم) از خوفت متزلزلند

يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ
يَا مَنْ اسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ بِإِذْنِهِ

ای آنکه آسمان ها به امرت پایدار است
ای آنکه زمین ها به فرمانت برقرار است

يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدَ بِحَمْدِهِ

يَا مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ

ای آنکه رعد به تسبیح و ستایش در خروش است
ای پادشاهی که اعتنا و احتیاجی به اهل مملکت نداری

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۷) يَا غَافِرَ الْخَطَايَا يَا كَاشِفَ الْبَلَاءِ يَا مُنْتَهَى الرَّجَايَا

يَا مُجْزِلَ الْعَطَايَا يَا وَاهِبَ الْهُدَايَا يَا رَازِقَ الْبُرَايَا

ای بخشنده گناهان ای برطرف کننده بلاها ای منتهای
امیدها ای معطی بزرگ عطاها ای بخشنده هدیه ها
ای روزی دهنده بندگان

يَا قَاضِيَ الْمُنَايَا يَا سَامِعَ الشُّكَايَا
يَا بَاعِثَ الْبُرَايَا يَا مُطْلِقَ الْأُسَارَى

ای بر آرنده حاجات و آرزوها ای شنونده شکوه ها
ای برانگیزنده خلائق ای آزاد کننده اسیران

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۸) يَا ذَا الْحَمْدِ وَالثَّنَاءِ يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ

يَا ذَا الْمَجْدِ وَالسَّنَاءِ يَا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ

ای صاحب حمد و ثناء ای صاحب تفاخر و ابهت

ای صاحب مجد و بزرگی ای صاحب عهد و وفا

يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضَاءِ يَا ذَا الْمُنِّ وَالْعَطَاءِ
يَا ذَا الْفُضْلِ وَالْقَضَاءِ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ

ای صاحب عفو و خوشنودی ای صاحب نعمت و احسان
ای صاحب فضل و فرمان ای صاحب عزت و ابدیت

يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخَاءِ

يَا ذَا الْآلَاءِ وَالنُّعْمَاءِ

ای صاحب جود و سخاوت

ای صاحب انواع نعمت های ظاهر و باطن

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغُوثُ الْغُوثُ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا صَانِعُ

خدایا از تو مسألت می کنم به اسم مبارکت

ای منع کننده ای برطرف کننده ای بلند کننده ای آفریننده

يَا نَافِعُ يَا سَامِعُ يَا جَامِعُ
يَا شَافِعُ يَا وَاسِعُ يَا مُوسِعُ

ای نفع رساننده ای شنونده ای جمع آورنده
ای شفاعت کننده ای وسیع رحمت

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۱۰) يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ

يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ

ای آفریننده هر مصنوع ای خلق کننده هر مخلوق

ای روزی دهنده هر روزی خوار ای مالک هر ملک و دارایی

يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ يَا فَارِجَ كُلِّ مَهْمُومٍ
يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ

ای برطرف کننده هر رنج و سختی ای زایل کننده هر غم و اندوه
ای ترحم کننده هر مرحوم ای یاری کننده به هر بی کس

يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ
يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ

ای پرده پوش عیوب خلق
ای پناه گریختگان

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۱۱) يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي

يَا مُوْنِسِي عِنْدَ وَحْشَتِي يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي

ای ذخیره من در روز سختی ای امید من هنگام مصیبت
ای مونس من هنگام ترس و وحشت ای رفیق من در حال غربت

يَا وَلِيِّي عِنْدَ نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي

يَا دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي يَا غَنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي

ای دوست دار و ولی من در حال نعمت ای فریادرس من
وقت سختی من ای دلیل و رهبر من وقت حیرانی من ای
دارایی من در روز نیازمندی

يَا مُلْكِي عِنْدَ اضْطِرَارِي

يَا مُعِينِي عِنْدَ مَفْزَعِي

ای پناه من وقت اضطرار و پریشانی

ای یاور و دادرس من هنگام ترس و هراس

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۱۲) يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ

يَا سَتَّارَ الْعُيُوبِ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ

ای دانای همه عوالم غیب و اسرار نهان ای بخشنده گناهان

ای پرده پوش عیب ها ای برطرف کننده رنج و مشقت ها

يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ يَا طَيِّبَ الْقُلُوبِ يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ
يَا أُنَيْسَ الْقُلُوبِ يَا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ يَا مُنَفِّسَ الْغُمُومِ

ای گرداننده دل ها ای طیب دل ها ای روشنی بخش دل ها
ای انیس پاک دل ها ای برطرف کننده اندوه ها ای زایل
کننده غم ها

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست
به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن
ای پروردگار من

(۱۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ

خدایا از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت

ای با جلال و ای با جمال ای نگه دار خلق ای کفیل امر بندگان

يَا دَلِيلُ يَا قَبِيلُ يَا مُدِيلُ
يَا مُنِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُحِيلُ

ای رهنما ای متوجه به عالم ای غالب بر دولت ها
ای عطا بخش ای درگذرنده ای متصرف در عالم

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۱۴) يَا دَلِيلَ الْمُتَحِيرِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ

يَا صَرِيحَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ

ای رهنمای متحیران ای دادرس دادخواهان

ای فریادرس فریاد کنان ای پناه بخش پناه جویندگان

يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَاحِمَ الْمُسَاكِينِ
يَا مَلْجَأَ الْعَاصِينَ يَا غَافِرَ الْمُذْنِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ

ای امان قلب ترسناکان ای یاور اهل ایمان ای ترحم کننده به
حال مسکینان ای ملجأ و پناه اهل عصیان ای آمرزنده گناه
کاران ای اجابت کننده دعای مضطربین و پریشان حالان

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۱۵) يَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْإِمْتِنَانِ

يَا ذَا الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ يَا ذَا الْقُدْسِ وَالسُّبْحَانَ

ای صاحب جود و احسان ای دارای فضل و کرم و نعمت به بندگان

ای بخشنده امنیت و امان ای خداوند پاک و منزّه از نقصان

يَا ذَا الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانَ يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ
يَا ذَا الْكِبْرِيَاءِ وَالْبُرْهَانِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ

ای دارای حکمت و علم به همه خلقان ای دارای لطف و
رحمت بی پایان ای صاحب دلیل و برهان ای صاحب
عظمت و سلطنت بر عالمیان

يَا ذَا الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانَ

يَا ذَا الْعَفْوِ وَالْغُفْرَانِ

ای دارای رأفت و یآوری به بندگان

ای صاحب عفو و آمرزش معصیت کاران

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۱۶) يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۖ يَا مَنْ هُوَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ

يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ

ای آنکه پروردگار تمام موجوداتی ای آنکه خدای همه مخلوقات

ای آنکه آفریننده کلیه ممکناتی ای آنکه سازنده کل اشیا

يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ ۚ
يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ ۚ

يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ ۚ
يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ ۚ

ای آنکه پیش از همه موجوداتی ای آنکه بعد از تمام موجوداتی
ای آنکه بالای همه موجوداتی ای آنکه دانای به تمام اشیا

يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

يَا مَنْ هُوَ يَبْقَى وَيَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ

ای آنکه توانای بر همه اشیا

ای آنکه تنها باقی اوست و همه چیز دیگر فانی است

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۱۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمُ يَا مُكُونُ يَا مُلَقِّنُ

خدایا از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت

ای خدای ایمنی بخش ای مقتدر ای آفریننده ای آموزنده

يَا مُبَيِّنُ يَا مُهَوِّنُ يَا مُمَكِّنُ

يَا مُزَيِّنُ يَا مُعَلِّنُ يَا مُقَسِّمُ

ای روشن کننده ای آسان کننده ای قدرت بخشنده

ای زینت بخش ای آشکار سازنده ای قسمت کننده هر چیز

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۱۸) يَا مَنْ هُوَ فِي مُلْكِهِ مُقِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ

يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى عِبَادِهِ رَحِيمٌ

ای آنکه در ملک برقراری ای آنکه سلطنت قدیم و ابدی است
ای آنکه در جلال و جبروت بزرگی ای آنکه بر بندگان مهربانی

يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ
يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهِ حَكِيمٌ

ای آنکه به همه چیز دانایی ای آنکه بر معصیت کاران
حلیم و بردباری ای آنکه بر امیدواران به لطفت کریم و
بخشنده ای آنکه در آفرینشت با علم و حکمتی

يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ

يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ

ای آنکه در عین حکمت با لطف و عنایتی

ای آنکه لطف و رحمت ازلی است

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۱۹) يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا فَضْلُهُ يَا مَنْ لَا يُسْأَلُ إِلَّا عَفْوُهُ

يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا بِرُّهُ يَا مَنْ لَا يُخَافُ إِلَّا عَدْلُهُ

ای آنکه بجز فضل و رحمت امیدواری نیست ای آنکه بجز
عفو و بخشش جای درخواستی نیست ای آنکه جز به احسان
تو چشم امیدی نیست ای آنکه جز عدل تو جای ترسی نیست

يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا سُلْطَانُهُ

يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ

ای آنکه جز پادشاهی تو هیچ حکومتی پاینده نیست

ای آنکه هیچ سلطنتی جز پادشاهی تو نیست ای آنکه رحمت

واسعه ات همه اشیا را فرا گرفته

يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ

يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلَهُ

ای آنکه رحمت بر غضبت سبقت گرفته است ای آنکه علمت به همه چیز احاطه دارد ای خدایی که هیچکس مانند تو نیست

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۲۰) يَا فَارِجَ الْهُمِّ يَا كَاشِفَ الْغَمِّ

يَا غَافِرَ الذُّنُوبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ

ای شاد کن دل‌های اندوهناک ای نشاط بخش خاطر غمناک

ای آمرزنده گناه خلق ای پذیرنده توبه بندگان

يَا خَالِقَ الْمَخْلُوقِ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مُوفِي الْعَهْدِ
يَا عَالِمَ السِّرِّ يَا فَالِقَ الْحَبِّ يَا رَازِقَ الْأَنْعَامِ

ای آفریننده خلق ای راست وعده ای وفا کننده به عهد
ای دانای سر عالم ای رویاننده دانه ای روزی دهنده خلق

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۲۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا عَلِيُّ يَا وَفِيُّ يَا غَنِيُّ يَا مَلِيُّ

خدایا از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت

ای خدای بلند مرتبه ای وفا کننده ای بی نیاز ای دارای مطلق

يَا حَفِيُّ يَا رَضِيُّ يَا زَكِيُّ

يَا بَدِيُّ يَا قَوِيُّ يَا وَليُّ

ای مشفق به خلق ای خوشنودی بخش ای خدای پاک و منزّه
ای پدید آرنده ای توانا ای دوستدار

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۲۲) يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ يَا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحَ

يَا مَنْ لَمْ يُؤْخِذْ بِالْجَرِيرَةِ يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّرَّ

ای آنکه آشکار می سازی حسن و جمالها را ای آنکه قبايح و
زشتی ها را پنهان می سازی ای آنکه بندگان را به گناه نمی گیری
ای آنکه پرده کسی نمی دری

يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ

يَا وَاسِعَ الْمُغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ

ای آنکه پرده کس نمی دری ای بزرگ بخشش ای نیکو
گذشت ای بی حد وسیع آمرزش ای دو دست (فضل و
احسان) گشوده به رحمت

يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى

يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى

ای آگاه از هر راز نهان

ای مرجع هر شکوه و حاجت خلق

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۲۳) يَا ذَا النُّعْمَةِ السَّابِغَةِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ الوَاسِعَةِ

يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ يَا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ

ای نعمت بخش بی حد و حساب ای دارای رحمت وسیع
بی پایان ای صاحب احسان پیش (از وجود و پیش از سؤال خلق)

يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ يَا ذَا الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةِ

يَا ذَا الْكِرَامَةِ الظَّاهِرَةِ يَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ

ای دارای حکمت بی انتها ای دارای قدرت کامله

ای دارای حجت و برهان روشن ای صاحب کرامت

آشکار ای دارای عزت ابدی

يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمُتِينَةِ

يَا ذَا الْعُظْمَةِ الْمُنِيعَةِ

ای دارای قوت استوار
ای دارای بزرگی و عظمت

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۲۴) يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ يَا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ

يَا رَاحِمَ الْعِبْرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثْرَاتِ

ای آفریننده سماوات ای قرار دهنده ظلمات

ای ترحم کننده به چشم گریان ای پذیرنده توبه خطا کاران

يَا سَاتِرَ الْعُورَاتِ يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ
يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ يَا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ

ای پوشاننده عیوب و زشتیها ای زنده کننده مردگان
ای نازل کننده آیات ای افزون کننده حسنات

يَا مَاجِيَ السَّيِّئَاتِ

يَا شَدِيدَ النَّقِمَاتِ

ای محو کننده سیئات

ای سخت انتقام کشنده (از ستمگران)

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۲۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا مَصُورُ يَا مُقَدِّرُ يَا مُدَبِّرُ يَا مُطَهِّرُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت

ای صورت آفرین ای تقدیر کننده ای مدبر ای پاک کننده

يَا مُنَوِّرُ يَا مُبَشِّرُ

يَا مُنْذِرُ يَا مُقَدِّمُ يَا مُؤَخِّرُ

ای روشن کننده ای آسان کننده ای بشارت دهنده ای ترساننده
ای مقدم کن پیش افتادگان ای مؤخر کن پس ماندگان

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۲۶) يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ

يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ

ای خدای خانه مسجد الحرام ای پروردگار ماه با احترام

ای رب بلد و شهر محرم (مکه) معظم ای خدای رکن و

مقام (بیت الله)

يَا رَبَّ الْمُشْعَرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
يَا رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ يَا رَبَّ النُّورِ وَالظُّلَامِ

ای خدای مشعر الحرام ای خدای مسجد الحرام

ای خدای فرمان حلال و حرام ای آفریننده روشنی و تاریکی

يَا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ
يَا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنْعَامِ

ای خداوند تحیت و درود

ای آفریننده قدرت در خلق

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۲۷) يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ

يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ يَا أَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ

ای حاکمترین حکم فرمایان ای عادلترین داوران

ای صادق ترین صادقان ای پاک و منزهترین

يَا أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ
يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ

ای بهترین آفرینندگان ای بهترین محاسبان ای بهترین
شنوندگان ای بهترین بینایان ای بهترین شفیعان ای کریمترین
کریمان عالم

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست
به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن
ای پروردگار من

(۲۸) يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سِنْدَ مَنْ لَا سِنْدَ لَهُ

يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ

ای اعتماد بیچارگان ای نگهدار افتادگان

ای ذخیره بینوایان ای نگهبان درماندگان

يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا فَخْرَ مَنْ لَا فَخْرَ لَهُ

يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يَا مُعِينَ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ

ای پناه بی پناهان ای افتخار آنکه افتخارش تنها به توست
ای عزت بخش آنکه تنها از تو عزت می طلبد ای یاور بی یاوران

يَا أَيُّسَ مَنْ لَا أَيُّسَ لَهُ

يَا أَمَانَ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ

ای انیس بی مونسان

ای امان بخش بی پناهان

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۲۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا عَاصِمُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا رَاحِمُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت
ای نگهدار گناه ای نگهبان عالم ای هستی دائم
ای مهربان به خلق

يَا سَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا عَالِمُ

يَا قَاسِمُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ

ای ذات بی نقص و عیب ای داور ای دانا

ای قسمت بخشنده ای گیرنده ای دهنده پر عطا

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست
به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن
ای پروردگار من

(۳۰) يَا عَاصِمَ مَنْ اسْتَعَصَمَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ اسْتَرْحَمَهُ

يَا غَافِرَ مَنْ اسْتَغْفَرَهُ يَا نَاصِرَ مَنْ اسْتَنْصَرَهُ

ای عصمت بخش هر که از تو عصمت طلبد ای ترحم کننده
به هر که طالب رحمت باشد ای بخشنده هر که از تو
آرمزش طلبد ای یاری کننده هر که از تو یاری طلبد

يَا حَافِظَ مَنْ اسْتَحْفَظَهُ يَا مُكْرِمَ مَنْ اسْتَكْرَمَهُ
يَا مُرْشِدَ مَنْ اسْتَرْشَدَهُ يَا صَرِيحَ مَنْ اسْتَصْرَحَهُ

ای نگه دارنده هر که از تو محافظت طلبد ای کرم کننده
به هر که از تو کرم خواهد ای رهنمای هر که از تو هدایت
خواهد ای فریادرس هر که تو را به فریاد خواهی طلبد

يَا مُعِينِ مَنْ اسْتَعَانَهُ

يَا مُغِيثَ مَنْ اسْتَعَاثَهُ

ای معین هر که از تو نصرت طلبد

ای پناه هر که از تو پناه طلبد

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغُوثُ الْغُوثُ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۳۱) يَا عَزِيزَ الْاَلْبِضَامِ يَا لَطِيْفَ الْاَلْبِرَامِ يَا قَيُّوْمَ الْاَلْبِنَامِ

يَا دَائِمًا لَا يَفُوْتُ يَا حَيًّا لَا يَمُوْتُ

ای عزیزی که دلیل نخواهد بود ای لطیفی که حقیقتش را
نتوان یافت ای پاینده که هرگز خواب نگیرد ای هستی ابدی
که نیست نشود ای زنده ابدی که هرگز نمیرد

يَا مَلِكُ لَا يَزُولُ يَا بَاقِيَا لَا يَفْنَى

يَا عَالِمَا لَا يَجْهَلُ يَا صَمَدَا لَا يُطْعَمُ يَا قَوِيَّيَا لَا يَضْعَفُ

ای پادشاهی که شاهش انتها ندارد ای باقی که فنا نگرده
ای دانایی که به هیچ امر جاهل نباشد ای بی نیازی که به
طعام محتاج نیست ای قوی و توانا که هرگز ناتوان نشود

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۳۲) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا أَحَدُ يَا وَاحِدُ يَا شَاهِدُ يَا مَا جَدُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت

ای یکتا ای یگانه ای شاهد عالم ای با مجد و کرم

يَا حَامِدُ يَا رَاشِدُ يَا بَاعِثُ

يَا وَارِثُ يَا ضَارُّ يَا نَافِعُ

ای ستایش کننده ای رهنمای خلق ای برانگیزنده

ای وارث ای زیان رساننده زیانکاران ای سود بخشنده بخلقان

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۳۳) يَا أَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ يَا أَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ
يَا أَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ يَا أَعْلَمَ مِنْ كُلِّ عَلِيمٍ

ای با عظمت ترین بزرگان ای کریمتر از هر کریم
ای مهربان تر از هر مهربان ای داناتر از هر دانا

يَا اَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ يَا اَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ
يَا اَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ يَا اَلطَّفَ مِنْ كُلِّ لَطِيفٍ

ای نیکوتر از هر حکیم ای قدیم تر از هر قدیم
ای بزرگتر از هر بزرگ ای با لطفتر از هر لطیف

يَا أَجَلُّ مِنْ كُلِّ جَلِيلٍ

يَا أَعَزُّ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ

ای با جلالتر از هر ذی جلال

ای عزیزتر از هر با عزت

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۳۴) يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الْمُنِّ

يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ

ای درگذشت کننده به بزرگواری ای نعمت بخش بزرگ
ای عطا کننده خیر بسیار ای فضل و احسانت قدیم و ازلی

يَا دَائِمَ اللَّطْفِ يَا لَطِيفَ الصُّنْعِ يَا مُنْفَسَ الْكَرْبِ
يَا كَاشِفَ الضُّرِّ يَا مَالِكَ الْمُلْكِ يَا قَاضِيَ الْحَقِّ

ای لطف و کرمت همیشگی ای صنعت در کمال دقت ای برطرف
کننده اندوه و مصائب ای رفع کننده درد و رنج و آلام ای مالک
ملک وجود ای حاکم به حق و حقیقت

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِي وَفِي يَأْمَنٍ هُوَ فِي وَفَائِهِ قَوِيٌّ
يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي عُلوِّهِ قَرِيبٌ

ای آنکه در عهد وفاداری ای آنکه در وفاداری توانایی
ای آنکه در توانایی بلند مرتبه ای ای آنکه در عین علو
مرتبه به همه نزدیکی

يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ

يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ

ای آنکه در عین قرب و نزدیکی از همه پنهانی ای آنکه
در عین لطف با شرافتی ای آنکه در عین شرافت با عزت
و اقتداری ای آنکه در عین اقتدار با عظمتی

يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ مَجِيدٌ

يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدِهِ حَمِيدٌ

ای آنکه در عین عظمت بزرگواری

ای آنکه در عین بزرگواری ستوده صفاتی

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست
به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن
ای پروردگار من

(۳۶) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا كَافِي يَا شَافِي يَا وَافِي يَا مُعَافِي

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت

ای کفایت کننده ای شفا بخشنده ای وفا کننده ای سلامت بخش

يَا هَادِي يَا دَاعِي يَا قَاضِي

يَا رَاضِي يَا عَالِي يَا بَاقِي

ای رهنمای خلق ای دعوت کننده بندگان (به بهشت رحمت)

ای حاکم بر جهانیان ای خوشنود ای بلند مرتبه ای وجود باقی

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۳۷) يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَهُ

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ

ای آنکه در پیشگاه عظمت همه خاضعند ای آنکه همه برای

تو خاشع و موجودند ای آنکه هر چیز به او به وجود آید

ای آنکه هر چیز به او هستی یابد

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ إِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ إِلَيْهِ

ای آنکه هر چیز به او هستی یابد ای آنکه همه بسویت (به توبه
و انابه) باز می گردند ای آنکه همه اشیاء از تو ترسان و
هراسانند ای آنکه همه اشیاء به تو استوارند ای آنکه همه
موجودات بازگشتشان بسوی توست

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ

ای آنکه تسبیح همه اشیاء ستایش توست

ای آنکه جز ذات و تجلی ذات همه چیز باطل و نابود است

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۳۸) يَا مَنْ لَا مَفْرَأَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَفْزَعَ إِلَّا إِلَيْهِ

يَا مَنْ لَا مَقْصَدَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَنجَى مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ

ای آنکه جز در گاهت گریزگاهی نیست ای آنکه غیر لطف
(دل های زار نالان را) پناهی نیست ای آنکه بجز تو مقصد
و مقصودی نیست ای آنکه نجاتی جز در گاه رحمت نیست

يَا مَنْ لَا يُرْغَبُ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ

يَا مَنْ لَا يُسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ

ای آنکه بندگان را شوق و رغبتی جز بسوی تو نیست ای آنکه
کسی را قوت و توانایی جز به تو نیست ای آنکه کسی یاری جز
از تو نمی طلبد ای آنکه کسی توکل و اعتماد جز به تو نمی کند

يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا هُوَ

يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا هُوَ

ای آنکه کسی جز به تو امید ندارد

ای آنکه کسی جز تو پرستش نمی شود

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست
به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن
ای پروردگار من

(۳۹) يَا خَيْرَ الْمُرْهُوْبِيْنَ يَا خَيْرَ الْمُرْغُوْبِيْنَ

يَا خَيْرَ الْمَطْلُوْبِيْنَ يَا خَيْرَ الْمُسْتُوْلِيْنَ يَا خَيْرَ الْمَقْصُوْدِيْنَ

ای بهترین کسی که خلق از او می ترسند ای بهترین کسی که
خلق به او شوق و رغبت کنند ای بهترین مطلوب ای بهترین
کسی که بر او عرض حاجت کنند ای بهترین مقصود خلق

يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمُشْكُورِينَ

يَا خَيْرَ الْمُحْبُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمُدْعُوِّينَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسِينَ

ای بهترین کسی که از او یاد کنند ای بهترین کسی که شکر و ستایش او گویند ای بهترین محبوب عالم ای بهترین کسی که به درگاهش دعا کنند ای بهترین کسی که با او انس گیرند

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغُوثُ الْغُوثُ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۴۰) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا غَافِرُ يَا سَاتِرُ يَا قَادِرُ يَا قَاهِرُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت

ای بخشنده گناه ای پوشنده عیوب ای توانا ای قاهر غالب

يَا فَاطِرُ يَا كَاسِرُ يَا جَابِرُ

يَا ذَاكِرُ يَا نَاطِرُ يَا نَاصِرُ

ای آفریننده خلق ای شکننده ای جبران کننده

ای یاد کننده ای نظر دارنده ای یاری کننده

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۴۱) يَا مَنْ خَلَقَ فَسَوَّى يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَى

يَا مَنْ يَكْشِفُ الْبُلُوعَى يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَى

ای آنکه خلق کردی و بیاراستی ای آنکه سرنوشتی مقدر نمودی
و بسوی آن هدایت کردی ای آنکه سختی را رفع می کنی
ای آنکه راز خلق را می شنوی

يَا مَنْ يُنْقِذُ الْغُرُقَى يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلَكَى

يَا مَنْ يَشْفِي الْمُرْضَى يَا مَنْ أَصْحَكَ وَأَبُكَ

ای آنکه غرق شدگان را می رهانی ای آنکه خلق را از
هلاک نجات می دهی ای آنکه بیماران را شفا می بخشی

ای آنکه بندگان را شاد و خندان و غمگین و گریان می سازی

يَا مَنْ أَمَاتَ وَأَحْيَا

يَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى

ای آنکه می میرانی و باز زنده می گردانی
ای آنکه هر چیز را جفت نر و ماده خلق کردی

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۴۲) يَا مَنْ فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ يَا مَنْ فِي الْأَفَاقِ آيَاتُهُ

يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ

ای آنکه در صحرا و دریا راه بسوی توست ای آنکه در آفاق
آیات و ادله هستی توست ای آنکه در آیات و عجایب عالم دلیل
وجود اوست ای آنکه در مرگ خلقان برهان قدرت اوست

يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ
يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قِضَاؤُهُ

ای آنکه در قبرها عبرت از کار اوست ای آنکه در عالم قیامت
ملک و سلطنت اوست ای آنکه در حساب خلق هیبت و سطوت
اوست ای آنکه در میزان اعمال حکم عدل اوست

يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ

يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ

ای آنکه در بهشت ابد پاداش اوست

ای آنکه در آتش دوزخ عقاب و مجازات اوست

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۴۳) يَا مَنِّ إِلَيْهِ يَهْرُبُ الْخَائِفُونَ يَا مَنِّ إِلَيْهِ يَفْزَعُ الْمُدْنِبُونَ

يَا مَنِّ إِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُنِيبُونَ يَا مَنِّ إِلَيْهِ يَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ

ای آنکه دل های ترسان سوی او می گریزند ای آنکه گنه کاران به درگاه او فزع و زاری می کنند ای آنکه پشیمانان از گناه رو به سوی او آرند ای آنکه اهل زهد و ورع به او مشتاقند

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحِيرُونَ يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ
يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ

ای آنکه متحیران عالم به او پناه می برند ای آنکه مشتاقان به
او انس می گیرند ای آنکه دوستان خدا به او فخر می کنند
ای آنکه خطا کاران به عفو و بخشش او چشم طمع دارند

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمَوْقِنُونَ

يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

ای آنکه اهل یقین به او آرام دل یابند
ای آنکه اهل توکل بر او اعتماد می کنند

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۴۴) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا حَبِيبُ يَا طَيِّبُ يَا قَرِيبُ يَا رَقِيبُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت

ای حبیب ای طیب ای نزدیک به همه خلقان ای مراقب

يَا حَسِيْبُ يَا مَهِيْبُ (مُهِيْبُ) يَا مُثِيْبُ

يَا مُجِيْبُ يَا خَبِيْرُ يَا بَصِيْرُ

و حافظ بندگان ای با هیبت ای پاداش دهنده

ای اجابت کننده ای آگاه از هر چیز ای بینای همه امور

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۴۵) يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ
يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ

ای نزدیک تر از هر نزدیک ای دوستدارتر از هر دوست
ای بیناتر از هر بینا ای آگاهتر از هر آگاه

يَا يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ
يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ يَا أَغْنَى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ

ای آگاه‌تر از هر آگاه‌ای بزرگوارتر از هر با شرافت
ای بلند مرتبه‌تر از هر بلند مقام‌ای تواناتر از هر توانا
ای دارا‌تر از هر دارا

يَا اَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ
يَا اَرُفَّ مِنْ كُلِّ رَءُوفٍ

ای با کرمتر از هر کریم

ای مهربان تر از هر مهربان

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۴۶) يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا صَانِعًا غَيْرَ مَصْنُوعٍ

يَا خَالِقًا غَيْرَ مَخْلُوقٍ يَا مَالِكًا غَيْرَ مَمْلُوكٍ

ای قاهر و غالبی که هرگز مغلوب نشود ای آفریننده

ای که او را کس نیافریده ای خالق که او مخلوق کسی نیست

ای مالک عالم که نه مملوک است

يَا قَاهِرَ اَغْيَرِ مَقْهُورٍ يَا رَافِعَا غْيَرِ مَرْفُوعٍ

يَا حَافِظَا غْيَرِ مَحْفُوظٍ يَا نَاصِرَا غْيَرِ مَنصُورٍ

ای غالب و قاهری که هرگز مقهور نشود ای بلند مرتبه که
برتر از او نیست ای نگهبان عالم که خود محتاج نگهبان
نیست ای یاور خلق که خود به یاری نیازمند نیست

يَا شَاهِدَا غَيْرِ غَائِبٍ

يَا قَرِيبَا غَيْرِ بَعِيدٍ

ای پیدایی که هرگز پنهان نیست

ای نزدیکی که از هیچکس دور نیست

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۴۷) يَا نُورَ النُّورِ يَا مُنَوَّرَ النُّورِ يَا خَالِقَ النُّورِ

يَا مُدَبِّرَ النُّورِ يَا مُقَدِّرَ النُّورِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ

ای نور روشنی ها ای روشنی بخش نورها ای آفریننده نور

ای نظام بخشنده نور ای اندازه بخشنده نورها ای روشنی هر نور

يَا نُورًا قَبْلَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا بَعْدَ كُلِّ نُورٍ

يَا نُورًا فَوْقَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ

ای نور پیش از وجود هر نور ای نور بعد از هر نور
ای نور فوق هر نور ای نوری که بمانند او نوری نیست

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست
به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن
ای پروردگار من

(۴۸) يَا مَنْ عَطَاؤُهُ شَرِيفٌ يَا مَنْ فِعْلُهُ لَطِيفٌ

يَا مَنْ لُطْفُهُ مُقِيمٌ يَا مَنْ إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ

ای آنکه عطای او با شرافت است ای آنکه فعل او با لطف
و محبت است ای آنکه لطفش پایدار است ای آنکه
احسانش قدیم و ازلی است

يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ

يَا مَنْ عَذَابُهُ عَدْلٌ يَا مَنْ ذِكْرُهُ حُلُوٌّ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ

ای آنکه کلامش حق است ای آنکه وعده اش صدق است ای
آنکه بخشش و عفویش با تفضل و کرم است ای آنکه عذابش
از روی عدل است ای آنکه یاد او شیرین است ای آنکه فضل
و رحمتش عام است

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغُوثُ الْغُوثُ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۴۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا مُسَهِّلُ يَا مُفْصِّلُ يَا مُبَدِّلُ يَا مُذَلِّلُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای آسان کننده
کارها ای جدا سازنده امور عالم ای تبدیل کننده ای رام کننده

يَا مُنَزَّلُ يَا مُنَوَّلُ يَا مُفْضِلُ

يَا مُجَزِلُ يَا مُمَهِّلُ يَا مُجَمِّلُ

ای نازل کننده ای عطا بخش ای با فضل و کرم

ای بخشنده نعمت بزرگ ای مهلت دهنده ای نیکویی کننده

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۵۰) يَا مَنْ يَرَى وَلَا يُرَى يَا مَنْ يَخْلُقُ وَلَا يَخْلُقُ

يَا مَنْ يَهْدِي وَلَا يُهْدَى يَا مَنْ يُحْيِي وَلَا يُحْيِي

ای آنکه می بیند و دیده نمی شود ای آنکه همه را می آفریند
و خود آفریده کس نباشد ای آنکه راهنما است و نیازی به
رهنمایی ندارد ای آنکه حیات بخشد و کسی او را حیات نبخشد

يَا مَنْ يَسْأَلُ وَلَا يُسْأَلُ يَا مَنْ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ

يَا مَنْ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ يَا مَنْ يَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْهِ

ای آنکه پرسد و پرسیده نشود ای آنکه همه را طعام دهد و خود
از طعام بی نیاز است ای آنکه همه به او پناه برند و او به کس
پناه نبرد ای آنکه بر همه داور است و کسی بر او داور نیست

يَا مَنْ يَحْكُمُ وَلَا يَحْكُمُ عَلَيْهِ

يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

ای آنکه بر همه حکمفرماست و کسی بر او حکمفرما نیست
ای آنکه نه او را فرزندی است و نه خود فرزند کسی است
و نه هیچکس مثل و مانند اوست

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۵۱) يَا نِعْمَ الْحَسِيبُ يَا نِعْمَ الطَّيِّبُ يَا نِعْمَ الرَّقِيبُ

يَا نِعْمَ الْقَرِيبُ يَا نِعْمَ الْمُجِيبُ يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ

ای محاسب نیکو ای طیب نیکو ای نگهبان نیکو ای نزدیک نیکو
ای اجابت کننده نیکو ای حبیب (و محبوب) نیکو

يَا نِعْمَ الْكَفِيلُ يَا نِعْمَ الْوَكِيلُ

يَا نِعْمَ الْمُؤَلَّى يَا نِعْمَ النَّصِيرُ

ای کفایت کننده نیکو ای وکیل نیکو

ای صاحب اختیار نیکو ای یاور نیکو

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۵۲) يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ يَا مَنَى الْمُحِبِّينَ

يَا أَنِيسَ الْمُرِيدِينَ يَا حَبِيبَ التَّوَّابِينَ

ای مایه نشاط عارفان ای آرزوی دل محبان
ای مونس مشتاقان ای دوستدار توبه کنندگان

يَا رَازِقَ الْمُقْلِينَ يَا رَجَاءَ الْمُذْنِبِينَ

يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ يَا مَنْفَسَ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ

ای روزی دهنده فقیران ای مایه امید گنه کاران ای نور چشم
(و سرور قلب) عبادت کنندگان ای شاد کن پریشان خاطران

يَا مُفَرِّجَ عَنِ الْمُغْمُومِينَ
يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

ای نشاط بخش غمناکان

ای خدای اولین و آخرین خلقتان

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۵۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا رَبَّنَا يَا إِلَهَنَا يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت

ای پروردگار ما ای معبود ما ای سید ما ای مولای ما

يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا يَا دَلِيلَنَا

يَا مُعِينَنَا يَا حَبِيبَنَا يَا طَيِّبَنَا

ای یاور ما ای نگهدار ما ای دلیل و رهنمای ما

ای یار و معین ما ای حبیب و محبوب ما ای طیب هر درد ما

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۵۴) يَا رَبَّ النَّبِيِّينَ وَالْأَبْرَارِ

يَا رَبَّ الصَّادِقِينَ وَالْأَخْيَارِ يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ

ای پروردگار پیغمبران و خوبان ای پروردگار راستگویان و
نیکوکاران ای پروردگار دوزخ و بهشت رضوان

يَا رَبَّ الصَّغَارِ وَالْكِبَارِ

يَا رَبَّ الْحُبُوبِ وَالْثَمَارِ يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ

ای پروردگار کودکان و بزرگان ای پروردگار حبوبات و میوه
درختان ای پروردگار رودخانه ها و درختها

يَا رَبَّ الصَّحَارِي وَالْقِفَارِ يَا رَبَّ الْبَرَارِي وَالْبَحَارِ
يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ

ای پروردگار رودخانه ها و درختها ای پروردگار صحرا و
بیابان ای پروردگار خشکی و دریا ای پروردگار شب و روز
ای پروردگار موجودات پیدا و پنهان

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۵۵) يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرَهُ

يَا مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ

ای آنکه امرش در هر چیز نافذ است

ای آنکه علمش به هر چیز محیط است

يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ
يَا مَنْ لَا تُحْصِي الْعِبَادُ نِعَمَهُ

ای آنکه قدرتش به هر چیز رسا است
ای آنکه نعمتش را بندگان حساب نتوانند

يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ

يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ

ای آنکه خلائق از عهده شکرش بر نیایند

ای آنکه جلالش را عقول و افهام درک نکنند

يَا مَنْ لَا تَنَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ

يَا مَنْ الْعُظْمَةُ وَالْكِبْرِيَاءُ رِداؤُهُ

ای آنکه اندیشه و افکار به کنه ذاتش پی نبرد

ای آنکه لباس عظمت و بزرگی مخصوص اوست

يَا مَنْ لَا تَرُدُّ الْعِبَادُ قَضَاءَهُ يَا مَنْ لَا مُلْكَ إِلَّا مُلْكُهُ

يَا مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَاؤُهُ

ای آنکه بندگان از حکم قضایش سرپیچی نتوانند ای آنکه جز
ملک و پادشاهی او شاهی و ملکی نیست ای آنکه جز عطا و
بخشش او عطایی نیست

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۵۶) يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا

يَا مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى

ای آنکه عالی ترین مثال مخصوص اوست ای آنکه عالی ترین
صفات مخصوص اوست ای آنکه انجام و آغاز آفرینش از
اوست ای آنکه بهشت جایگاه ابدی از اوست

يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْفَضَاءُ

ای آنکه او را ادله و آیات بزرگ موجود است ای آنکه
نیکوترین نامها مخصوص اوست ای آنکه حکم و فرمان مختص
اوست ای آنکه هوا و فضای بی نهایت عالم برای اوست

يَا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَالْثَّرَى

يَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ الْعُلَى

ای آنکه عرش و زمین ملک اوست
ای آنکه آسمان های بلند ملک اوست

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۵۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا عَفُوُّ يَا غَفُورُ يَا صَبُورُ يَا شَكُورُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت

ای بخشنده ای آمرزنده ای صبور ای بردبار ای پذیرنده

شکر بندگان

يَا رِءُوفُ يَا عَطُوفُ يَا مَسْئُولُ

يَا وَدُودُ يَا سُبُوحُ يَا قُدُّوسُ

ای با رأفت ای با عاطفت ای مطلوب و مقصود عالم

ای مهربان ای پاک ای منزّه

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست
به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن
ای پروردگار من

(۵۸) يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ
يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَائِلُهُ يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ

ای آنکه در آسمانها آثار عظمتش پدیدار است ای آنکه در زمین
آیات و نشانه های قدرتش نمودار است ای آنکه در هر چیز ادله
و برهان های وجود اوست ای آنکه عجایب صنع او به دریاهاست

يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ يَا مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأُمُورُ كُلُّهُ

ای آنکه در کوه ها گنج های اوست ای آنکه در اول خلق
را بیافریند باز بر می گرداند ای آنکه بازگشت امور عالم
همه به اوست

يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ

خَلَقَهُ يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلْقِ قُدْرَتَهُ

ای آنکه لطفش را در هر چیز آشکار گردانید ای آنکه هر
چیز را در کمال نیکویی آفرید ای آنکه قدرتش در همه عالم
خلقت متصرف است

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۵۹) يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ يَا طَيِّبَ مَنْ لَا طَيِّبَ لَهُ

يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ يَا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ

ای دوست کسی که در عالم (جز تو) دوستی ندارد ای طیب
کسی که در عالم طبیعی ندارد ای پذیرنده کسی که هیچ
کسش نپذیرد ای دوستدار کسی که دوست مشفق ندارد

يَا رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ يَا مُغِيثَ مَنْ لَا مُغِيثَ لَهُ

يَا دَلِيلَ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ يَا أُنَيْسَ مَنْ لَا أُنَيْسَ لَهُ

ای رفیق کسی که رفیقی ندارد ای پناه بخش کسی که
پناهی ندارد ای رهنمای کسی که رهنمایی ندارد ای انیس
آنکه انیسی ندارد

يَا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ
يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ

ای ترحم کننده بر کسی که هیچکس به او رحم نکند
ای یار و یاور آنکه (جز تو) یار و یاور ندارد

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغُوثُ الْغُوثُ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۶۰) يَا كَافِيٍّ مِّنْ اسْتِكْفَاهُ يَا هَادِيٍّ مِّنْ اسْتِهْدَاةٍ

يَا كَالِيٍّ مِّنْ اسْتِكْلَاهُ يَا رَاعِيٍّ مِّنْ اسْتِرْعَاةٍ

ای کفایت کننده امور کسی که از تو کفایت طلبد ای هدایت
کننده کسی که از تو هدایت طلبد ای نگهبان آنکه از تو
نگهبانی خواهد ای مراعات کننده آنکه از تو رعایت جوید

يَا شَافِيَ مَنْ اسْتَشْفَاهُ

يَا قَاضِيَ مَنْ اسْتَقْضَاهُ يَا مُغْنِيَ مَنْ اسْتَعْنَاهُ

ای شفا بخشنده آنکه از تو شفا خواهد ای حاکم عدل آنکه تو
را به حکمیت طلبد ای بی نیاز کننده هر که از تو غنا خواهد

يَا مُوْفِي مَنْ اسْتَوْفَاهُ

يَا مُقْوِي مَنْ اسْتَقْوَاهُ يَا وِلِيَّ مَنْ اسْتَوْلَاهُ

ای وفا کننده بآنکه طلب وفاداری کند ای قدرت بخش
هر که از تو قدرت طلبد ای دوست کسی که تو را به
دوستی و یآوری طلبد

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغُوثَ الْغُوثَ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۶۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ يَا نَاطِقُ يَا صَادِقُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت
ای آفریننده ای روزی دهنده ای گویا ای صادق

يَا فَالِقُ يَا فَارِقُ يَا فَاتِقُ

يَا رَاتِقُ يَا سَابِقُ يَا سَامِقُ

ای شکافنده هر چیز ای جدا کننده اشیاء ای گشاینده بسته ها
ای بسته کن گشوده ها ای سابق بر همه موجودات ای برتر از
همه اشیاء

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۶۲) يَا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالْأَنْوَارَ

ای آنکه شب و روز را می گرداند

ای آنکه تاریکی و روشنی ما را مقرر داشته

يَا مَنْ خَلَقَ الظُّلَّ وَالْحَرُورَ يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ

ای آنکه سایه و گرمای آفتاب را قرار داده ای آنکه آفتاب و
ماه را مسخر کرده ای آنکه خیر و شر را مقدر فرموده ای
آنکه مرگ و زندگانی را آفریده

يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ

يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

ای آنکه آفریدن و حکمفرمایی در جهان آفرینش مختص اوست
ای آنکه هم جفت و فرزندی اتخاذ ننموده

يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ
يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَاوِيٌّ مِنَ الذُّلِّ

ای آنکه شریکی در ملک وجود ندارد

ای آنکه قدرت نامنتهایش از یاری غیر بی نیاز است

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۶۳) يَا مَن يَعْلَمُ مَرَادَ الْمُرِيدِينَ يَا مَن يَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ

يَا مَن يُسْمَعُ أُنِينَ الْوَاهِنِينَ يَا مَن يَرَى بُكَاءَ الْخَائِفِينَ

ای آنکه از مقصود مشتاقان آگاهی ای آنکه از ضمیر
خاموشان با خبری ای آنکه ناله خسته دلان را می شنوی
ای آنکه گریه ترسناکان را مشاهده می کنی

يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ التَّائِبِينَ

يَا مَنْ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ يَا مَنْ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

ای آنکه سائل و فقیران را حاجت روا می سازی ای آنکه عذر
اهل توبه را می پذیری ای آنکه اعمال مفسدان عالم را اصلاح
نمی کنی ای آنکه اجر نیکوکاران را ضایع نمی گردانی

يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ
يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ

ای آنکه دور از قلب عارفان نخواهی بود
ای با جود و بخشش ترین عالم

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۶۴) يَا دَائِمَ الْبُقَاءِ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ

يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ يَا غَافِرَ الْخَطَا

ای باقی ابدی ای شنونده دعای خلق
ای وسیع بخشش ای آمرزنده گناهان

يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا جَمِيلَ الثَّنَاءِ
يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ

ای پدید آرنده آسمان ای نیکو آزمایش ای زیبا ستایش
ای قدیم مجد و سناء ای بسیار با وفا ای پاداشت با شرافت

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست
به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن
ای پروردگار من

(۶۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا سَتَّارُ يَا غَفَّارُ يَا قَهَّارُ يَا جَبَّارُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت

ای پرده پوش ای آمرزنده ای با قهر و سطوت ای جبران کننده

يَا صَبَّارُ يَا بَارُّ يَا مُخْتَارُ

يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَّاحُ

ای با صبر و بردباری نکوکار ای مختار مطلق
ای گشاینده ای عطا بخشنده ای وسعت دهنده

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۶۶) يَا مَنْ خَلَقَنِي وَسَوَّأَنِي يَا مَنْ رَزَقَنِي وَرَبَّأَنِي
يَا مَنْ أَطْعَمَنِي وَسَقَّأَنِي يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَأَدْنَانِي

ای آنکه مرا آفریدی و زیبا آراستی ای آنکه مرا روزی دادی
و تربیت کردی ای آنکه مرا آب و طعام عطا کردی ای آنکه
مرا به قرب خود آورده و از نزدیکان قرار دادی

يَا مَنْ عَصَمَنِي وَكَفَانِي يَا مَنْ حَفِظَنِي وَكَلَانِي
يَا مَنْ أَعَزَّنِي وَأَغْنَانِي يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَهَدَانِي

ای آنکه مرا از گناه نگاه داشت و کفایت نمودی ای آنکه مرا
حفظ کردی و حمایت نمودی ای آنکه مرا عزیز و بی نیاز
گردانیدی ای آنکه مرا توفیق دادی و هدایت فرمودی

يَا مَنْ أَسْنِي وَآوَانِي
يَا مَنْ أَمَاتَنِي وَأَحْيَانِي

ای آنکه مرا به خود انس و نزد خویش مأوی دادی
ای آنکه مرا میرانیدی و باز زنده گرداندی

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۶۷) يَا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ

يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ

ای آنکه حق و حقیقت را به کلمات وحی ثابت کردی

ای آنکه توبه بندگان را پذیرفتی

يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ

يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

ای آنکه میان شخص و قلبش حایل شدی

ای آنکه شفاعت هیچکس الا به اجازه ات سود ندارد

يَا مَنْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ

يَا مَنْ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ

ای آنکه از همه داناتری به کسی که از راهت گمراه است

ای آنکه فرمانت را هیچ چیز تأخیر نیندازد

يَا مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ

يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ

ای آنکه قضای تو را هیچ چیز نگرداند

ای آنکه حکمت نافذ در همه موجودات است

يَا مَنْ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ

يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

ای آنکه آسمانها به دست قدرت در هم پیچیده شود

ای آنکه بادها را برای بشارت رحمت پیش فرستادی

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست
به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن
ای پروردگار من

(۶۸) يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مِهَاداً

يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْتَاداً

ای آنکه قرار دادی زمین را مهد آسایش

ای آنکه کوه ها را نگهبان زمین مقرر داشتی

يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا
يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا

ای آنکه خورشید را چراغ روشن عالم گردانیدی ای آنکه ماه
را (برای شب تار) روشنی بخشیدی ای آنکه شب را لباس و
سائر عالم ساختی ای آنکه روز را برای معاش خلق قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا يَا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً يَا مَنْ
جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مِرْصَادًا

ای آنکه خواب را مایه ثبات و آرامش گردانیدی ای آنکه
عمارت آسمان را بنا نمودی ای آنکه هر چیز را جفت آفریدی
ای آنکه آتش (دوزخ را) در کمین (کافران و ستمگران) داشتی

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۶۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ يَا رَفِيعُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت
ای شنوا ای شفیع (گنه کاران) ای رفیع مرتبه

يَا مَنِيْعُ يَا سَرِيْعُ يَا بَدِيْعُ يَا كَبِيْرُ
يَا قَدِيْرُ يَا خَبِيْرُ يَا مَجِيْرُ

ای بلند مقام‌ای زود اجابت کننده ای پدید آورنده عالم
ای خدای بزرگ ای توانا ای دانا ای پناه بخش (بی پناهان)

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۷۰) يَا حَيًّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ

يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ

ای زنده پیش از هر زنده ای زنده پس از هر زنده

ای زنده ای که هیچ زنده مثل و مانندت نیست

يَا حَيُّ الَّذِي لَا يُشَارِكُهُ حَيٌّ

يَا حَيُّ الَّذِي لَا يَحْتَاجُ إِلَى حَيٍّ

ای زنده ای که هیچ زنده شریک تو نیست

ای زنده ای که به هیچ زنده ای نیازمند نیستی

يَا حَيُّ الَّذِي يُمِيتُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ
يَا حَيًّا لَمْ يَرِثِ الْحَيَاةَ مِنْ حَيٍّ

ای زنده ابدی که هر زنده را می میرانی ای زنده ای که هر زنده
را روزی می بخشی ای زنده ای که از کسی زندگی را ارث نبردی

يَا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ

ای زنده ای که زنده کند مردگان را از زنده ابدی

ای پاینده و نگهبان عالم که هرگز سستی و خواب فرا نگیرد

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۷۱) يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لَا يُنْسَى يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفِئُ

يَا مَنْ لَهُ نِعْمٌ لَا تُعَدُّ يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لَا يَزُولُ

ای آنکه یاد او فراموش نخواهد شد ای آنکه نور او خاموش
نخواهد شد ای آنکه نعمتش به حد و شمار نیاید ای آنکه ملک
و سلطنتش را زوال نخواهد بود

يَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ لَا يُحْصَى يَا مَنْ لَهُ جَلَالٌ لَا يُكَيَّفُ

يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ لَا يُدْرَكُ

ای آنکه حمد و ثنایش به انتها نرسد ای آنکه جلال و بزرگیش
چگونگی ندارد ای آنکه کمالش در ادراک نگنجد

يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يُرَدُّ يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تُبَدَّلُ

يَا مَنْ لَهُ نُعُوتٌ لَا تُغَيَّرُ

ای آنکه فرمان قضایش رد نخواهد گشت ای آنکه صفاتش
تغییر و تبدیل نپذیرد ای آنکه نعوتش متغیر نخواهد شد

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست
به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن
ای پروردگار من

(۷۲) يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ

يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا ظَهْرَ الْأَجِينِ

ای پروردگار عالمیان ای پادشاه روز جزا

ای منتهای مقصد طالبان ای پشتیبان پناه آورندگان

يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ
يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

ای دریابنده گریختگان ای آنکه صابران را دوست داری
ای آنکه توبه کنندگان را دوست داری ای آنکه پاکیزگان را
دوست می داری

يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ
يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

ای آنکه نیکوکاران را دوست می داری

ای آنکه از همه کس به هدایت یافتگان داناتری

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست
به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن
ای پروردگار من

(۷۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ يَا حَفِيزُ يَا مُحِيطُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت

ای شفیق و مهربان ای رفیق ای نگهدار خلق ای محیط به عالم

يَا مُقِيْتُ يَا مُغِيثُ يَا مُعِزُّ

يَا مُذِلُّ يَا مُبْدِيُّ يَا مُعِيدُ

ای قوت بخشنده ای فریادرس ای عزیز کننده

ای ذلیل کننده ای آغاز کننده خلقت ای بازگرداننده (قافله وجود)

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۷۴) يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلاَ ضِدِّ يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلاَ نِدِّ

يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلاَ عَيْبٍ يَا مَنْ هُوَ وَتْرٌ بِلاَ كَيْفٍ

ای آنکه یکتای بی همتاست ای آنکه فرد بی مانند است

ای آنکه غنی الذات بی عیب است ای آنکه یکتاست بدون کیفیت

يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلَا حَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ رَبُّ بِلَا وَزِيرٍ
يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ بِلَا ذُلٍّ يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلَا فَقْرٍ

ای آنکه حاکم است بدون ظلم ای آنکه سلطان و متصرف است
در همه عالم بدون معین ای آنکه عزیز ابدی است هرگز ذلت
نبیند ای آنکه بی نیاز ابدی است که نیازمند نشود

يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلَا عَزْلِ

يَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِلَا شَبِيهِ

ای آنکه پادشاهی است که عزل نشود

ای آنکه به هر وصف کمال بی شباهت به خلق موصوف است

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۷۵) يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ

يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ

ای کسی که به یاد او بودن شرافت یادکنان است

ای کسی که شکر و سپاسش فیروزی شکر گزاران است

يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ

يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُنْتَبِهِينَ

ای کسی که ستایش و حمدش عزت ستایش کنندگان است
ای کسی که طاعتش نجات مطیعان است ای کسی که
درگاهش باز به روی طالبان است ای کسی که راهش برای
بازگردندگان واضح و روشن است

يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاطِرِينَ

يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذْكَرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ

ای کسی که آیات قدرتش برای اهل نظر بهترین برهان است
ای کسی که کتابش موجب تذکر و تنبیه متقیان است

يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَالْعَاصِينَ

يَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

ای کسی که رزقش عموم اهل طاعت و معصیت را شامل است
ای کسی که رحمت (خاص) او به نیکوکاران نزدیک است

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۷۶) يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ

يَا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ يَا مَنْ جَلَّ ثَنَاؤُهُ

ای آنکه مبارک است نامش ای آنکه بلند مرتبه است شأنش ای
آنکه هیچ خدایی غیر از او نیست ای آنکه ثنای او برتر است

يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ يَا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ

يَا مَنْ الْعُظْمَةُ بِهَاؤُهُ يَا مَنْ الْكِبَرُ بِأَرْبَابِ رِذَاؤُهُ

ای آنکه ثنای او برتر است ای آنکه نام هایش همه پاکیزه
است ای آنکه بقایش ابدی است ای آنکه عظمت حسن و
جمال اوست ای آنکه تکبر و بزرگواری مخصوص اوست

يَا مَنْ لَا تُحْصَى آوَاهُ

يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نَعْمَاؤُهُ

ای آنکه بی حساب است نعمت های پنهان او

ای آنکه نعمت های ظاهر و آشکار او بشمار است

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست
به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن
ای پروردگار من

(۷۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا مُعِينُ يَا أَمِينُ يَا مُبِينُ يَا مَتِينُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت

ای یاری کننده ای امان بخشنده ای آشکار کننده

(هر نیکویی) ای استوار ثابت

يَا مَكِينُ يَا رَشِيدُ يَا حَمِيدُ

يَا مُجِيدُ يَا شَدِيدُ يَا شَهِيدُ

ای با قوت ای ستوده صفات ای با مجد و عظمت

ای شدید ای شاهد و گواه عالم

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۷۸) يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا ذَا الْقَوْلِ السَّدِيدِ

يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ

ای صاحب عرش با عظمت ای صاحب قول و رأی محکم
ای صاحب فعل درست و مستحکم ای صاحب انتقام سخت

يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ

يَا مَنْ هُوَ فَعَّالٌ لِمَا يَرِيدُ يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ

ای صاحب انتقام سخت ای صاحب وعده های ثواب و عقاب

ای آنکه سلطان عالم و ستوده اوصافی ای آنکه هر چه اراده کنی

البته انجام خواهی داد ای آنکه نزدیکی و از خلق دور نیستی

يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظِلٍّ لِلْعَبِيدِ

ای آنکه بر هر چیز گواه و آگاهی

ای آنکه کمترین ستم نخواهی کرد بر هیچ بنده ای

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۷۹) يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ

يَا مَنْ لَا شَبِيهَ (شِبْهَ) لَهُ وَلَا نَظِيرَ

ای آنکه شریک و معاونی نداری

ای آنکه مثل و مانندی نداری

يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ
يَا رَازِقَ الطُّفْلِ الصَّغِيرِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ

ای آنکه آفریننده مهر و ماه رخسانی ای بی نیاز کننده نیازمند
پریشان حال ای روزی دهنده کودکان ای ترحم کننده به پیران

يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ
هُوَ بِعِبَادِهِ خَيْرٌ بَصِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ای جبران کننده شکسته استخوانان ای نگهدار هر که بترسد و
به تو پناه آرد ای آنکه به احوال بندگان آگاه و بینایی ای آنکه
بر هر چیز قادر و توانایی

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۸۰) يَا ذَا الْجُودِ وَالنُّعْمِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ

يَا خَالِقَ اللُّوحِ وَالْقَلَمِ يَا بَارِيَّ الذَّرِّ وَالنَّسَمِ

ای صاحب جود و نعمتها ای صاحب فضل و کرامتها
ای آفریننده لوح و قلم ای آفریننده گیاه و آدمیان

يَا ذَا الْبَأْسِ وَالنَّقْمِ يَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ
يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْأَلَمِ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْهَمَمِ

ای آفریننده گیاه و آدمیان ای صاحب عذاب و انتقام ای
الهام کننده به عرب و عجم ای برطرف کننده هر رنج و الم
ای دانای اسرار و نیات دلها

يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ
يَا مَنْ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ

ای پروردگار خانه کعبه و حرم

ای آنکه موجودات را از نیستی به هستی آوردی

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۸۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا فَاعِلُ يَا جَاعِلُ يَا قَابِلُ يَا كَامِلُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای فاعل
(هر کار خیر جهان) ای مقرر کننده امور عالم ای پذیرنده
ای موجود کامل

يَا فَاصِلُ يَا وَاصِلُ يَا عَادِلُ

يَا غَالِبُ يَا طَالِبُ يَا وَاهِبُ

ای جدا کننده ای پیوند دهنده ای حاکم با عدل

ای غالب و مسلط ای خواستار ای بخشنده

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۸۲) يَا مَنْ أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ يَا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ

يَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ

ای آنکه نعمت داد به احسان خودش ای آنکه کرم
نماید به بخشش خود ای آنکه بخشش کند به لطف
خودش ای آنکه عزیز شد به قدرت خودش

يَا مَنْ قَدَّرَ بِحِكْمَتِهِ يَا مَنْ حَكَّمَ بِتَدْبِيرِهِ يَا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهِ
يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ دَنَا فِي عُلُوِّهِ يَا مَنْ عَلَا فِي دُنُوِّهِ

ای آنکه مقدر کرد به حکمت خودش ای آنکه حکم کند به
تدبیر خودش ای آنکه تدبیر کرد به دانش خودش ای آنکه
گذشت کند به بردباری خودش ای آنکه نزدیک است در
بلندی خود ای آنکه بلند است در نزدیکی خود

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۸۳) يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ

ای آنکه هر چه بخواهد می آفریند ای آنکه می کند هر
چه بخواهد ای آنکه هر که را بخواهد هدایت می کند
ای آنکه هر که را بخواهد گمراه می کند

يَا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ

يَا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُذِلُّ مَنْ يَشَاءُ

ای آنکه هر که را بخواهد عذاب می کند ای آنکه هر که
را بخواهد می آمرزد ای آنکه هر که را بخواهد عزیز
می گرداند ای آنکه هر که را بخواهد ذلیل می سازد

يَا مَنْ يُصَوِّرُنِي فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ

يَا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ

ای آنکه در رحم ها هر صورتی می خواهد می نگارد

ای آنکه هر که را بخواهد به رحمت خود مخصوص می گرداند

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۸۴) يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

ای کسی که هم جفت و فرزند ایجاد نکرده است

ای کسی که برای هر چیز قدر و اندازه ای معین کرده است

يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

يَا مَنْ جَعَلَ (مِنَ الْمَلَائِكَةِ) الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا

ای کسی که احدی را در فرمانش شریک نساخته است

ای کسی که فرشتگان را پیغام آوران خود گردانیده است

يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا
يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمَدًا

ای کسی که در آسمان برجها قرار داده است ای کسی که
زمین را قرار و آرامگاه ساخته است ای کسی که نوع بشر را
از آب (نطفه) آفریده است ای کسی که برای هر چیز مدتی
مقرر داشته است

يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا
يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

ای کسی که به هر چیز علمش احاطه نموده است

ای کسی که شماره هر چیز را می داند

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست
به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن
ای پروردگار من

(۸۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت

ای اول و ای آخر ای پیدا ای پنهان

يَا بَرُّ يَا حَقُّ يَا فَرْدُ

يَا وَثَرُ يَا صَمَدُ يَا سَرْمَدُ

ای نیکو ای ثابت ای یکتا

ای بی همتا ای بی نیاز ای موجود سرمدی

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۸۶) يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عُرِفَ يَا اَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ

يَا اَجَلَّ مَشْكُورٍ شُكِرَ يَا اَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ

ای بهترین نیکویی که توان یافت ای بهترین معبودی که
پرستش توان کرد ای بزرگترین کسی که سپاسش بجای آورند
ای با عزت‌ترین کسی که از او یاد کنند

يَا اَعْلَىٰ مَحْمُودٍ حَمْدًا يَا اَقْدَمَ مَوْجُودٍ طَلِبًا

يَا اَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وَصِفًا يَا اَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدًا

ای بلند مرتبه ترین کسی که ستایش او بجای آرند ای پیش از
هر موجودی که به طلب او بر آیند ای عالی ترین ذاتی که او
را توصیف کنند ای بزرگترین مقصودی که جوای او باشند

يَا اَكْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ
يَا اَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عُلِمَ

ای کریمترین کسی که از او حاجت خواهند
ای شریفترین محبوبی که توان یافت

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغُوثَ الْغُوثَ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۸۷) يَا حَبِيبَ الْبَاكِينَ يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ

يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ

ای محبوب دیده های گریان ای آقای توکل کنندگان
ای هدایت کننده گمراهان ای یار و دوستدار اهل ایمان

يَا أَيُّسَ الذَّاكِرِينَ يَا مَفْزَعَ الْمُتَهَوِّفِينَ يَا مُنْجِيَ الصَّادِقِينَ
يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ يَا أَعْلَمَ الْعَالَمِينَ يَا إِلَهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ

ای مونس دلهایی که به یاد تواند ای فریادرس
ستمدیدگان ای نجات بخش صادقان ای تواناترین
مقتدران ای داناترین دانایان ای خدای تمام عالمیان

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۸۸) يَا مَنْ عَلاَ فَقَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ

يَا مَنْ بَطَّنَ بَطْنًا فَمَجَّبَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ

ای آنکه از بلندی مقام بر خلق قاهری ای آنکه چون مالک
الملکی قادر مطلق ای آنکه چون باطن عالمی از همه چیز
آگاهی ای آنکه عبادت شده پس تقدیر کند

يَا مَنْ عُصِيَّ فَعَفَرَ يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِكْرُ
يَا مَنْ لَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ

ای آنکه نافرمانی شود پس بیامرزد ای آنکه نرسد به او
اندیشه ها ای آنکه درک نکند او را هیچ دیده ای ای آنکه
اثر هیچ موجودی از تو پنهان نیست

يَا رَازِقَ الْبَشَرِ
يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ

ای روزی دهنده بشر
ای تقدیر کننده امور عالم

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۸۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا حَافِظُ يَا بَارِيُّ يَا ذَارِيُّ يَا بَازِخُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت

ای نگهدار ای آفریننده ای پدید آورنده ای بلند مقام

يَا فَارِجُ يَا فَاتِحُ يَا كَاشِفُ
يَا ضَامِنُ يَا أَمْرُ يَا نَاهِي

ای برطرف کننده غمها ای گشاینده درها ای رفع کننده مصیبتها
ای ضامن بندگان ای امر کننده به نیکوییها ای نهی کننده از بدیها

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۹۰) يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا هُوَ

يَا مَنْ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا هُوَ

ای آنکه هیچکس جز او دانای غیب نیست

ای آنکه رنج و بلا را جز او برطرف نمی گرداند

يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا هُوَ
يَا مَنْ لَا يُتِمُّ النُّعْمَةَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَقْلِبُ الْقُلُوبَ إِلَّا هُوَ

ای آنکه خلق را جز او کسی نمی آفریند ای آنکه گناه خلق را
کسی جز او نمی بخشد ای آنکه نعمت را کسی تمام نمی کند
جز او ای آنکه کسی جز او تصرف در دلها نمی کند

يَا مَنْ لَا يُدَبِّرُ الْأُمْرَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُنْزِلُ الْغَيْثَ إِلَّا هُوَ
يَا مَنْ لَا يَبْسُطُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُحْيِي الْمَوْتَى إِلَّا هُوَ

ای آنکه جز او مدبر نظام عالم نمی باشد ای آنکه جز او کسی
باران فرو نمی بارد ای آنکه جز او کسی رزق را وسیع
نمی گرداند ای آنکه جز او کسی مردگان را زنده نمی گرداند

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۹۱) يَا مُعِينَ الضُّعْفَاءِ يَا صَاحِبَ الغُرَبَاءِ

يَا نَاصِرَ الأَوْلِيَاءِ يَا قَاهِرَ الأَعْدَاءِ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ

ای یار ناتوانان ای همصحت غریبان ای یار و مددکار دوستان
ای قاهر و غالب بر دشمنان ای رفعت دهنده آسمان

يَا أَيُّسَ الْأَصْفِيَاءِ يَا حَبِيبَ الْأَتْقِيَاءِ
يَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ يَا إِلَهَ الْأَغْنِيَاءِ يَا أَكْرَمَ الْكُرَمَاءِ

ای انیس دل پاکان و برگزیدگان ای دوست متقیان
ای گنج فقیران ای خدای دولت‌مندان ای کریمترین کریمان

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۹۲) يَا كَافِيَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَا قَائِمًا عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

يَا مَنْ لَا يُشْبِهُهُ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ

ای کفایت کننده از هر چیز ای نگهبان هر چیز

ای بی مثل و مانند ای آنکه در ملکش چیزی نمی افزاید

يَا مَنْ لَا يَنْفِي عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ

يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ

ای آنکه چیزی بر او پنهان نیست ای آنکه چیزی از گنجهایش
کاسته نمی شود ای آنکه هیچ چیز مثل و مانندش نیست ای
آنکه چیزی از محیط علمش بیرون نیست

يَا مَنْ هُوَ خَيْرُ كُلِّ شَيْءٍ

يَا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ

ای آنکه به همه چیز آگاهی

ای آنکه رحمت همه چیز را گرفته

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۹۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا مُكْرِمُ يَا مُطْعِمُ يَا مُنْعِمُ يَا مُعْطِي

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت

ای اکرام کننده ای طعام بخشنده ای انعام دهنده ای عطا بخشنده

يَا مُعْنِي يَا مُقْنِي يَا مُفْنِي
يَا مُحْيِي يَا مُرْضِي يَا مُنْجِي

ای بی نیاز کننده ای سرمایه دهنده ای فانی کننده
ای زنده کننده ای خوشنود سازنده ای نجات دهنده

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغُوثَ الْغُوثَ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۹۴) يَا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَّ آخِرَهُ يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَّ مَلِيكَهُ

يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَّ صَانِعَهُ يَا بَارِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَّ خَالِقَهُ

ای اول و آخر همه موجودات ای خدای هر چیز و مالک
آن ای پروردگار هر چیز و سازنده آن ای پدید آورنده هر
چیز و آفریننده آن

يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَاسِطَهُ يَا مُبْدِيَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدَهُ
يَا مُنْشِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُقَدِّرَهُ يَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُحَوِّلَهُ

ای قبض و بسط کننده همه موجودات (گیرنده و گستراننده)
ای نخست آفریننده هر چیز و باز گرداننده آن ای ایجاد
کننده هر چیز و مقدرات آن ای وجود بخشنده هر چیز و تغییر
دهنده احوال آن

يَا مُحْيِي كُلِّ شَيْءٍ وَ مُمِيتَهُ

يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَ وَارِثَهُ

ای زنده کننده هر چیز و میراننده آن

ای خالق هر چیز و وارث هستی آن

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۹۵) يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَمَذْكُورٍ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَمَشْكُورٍ

يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَمَحْمُودٍ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ

ای بهترین یاد کننده و یاد آور شده ای بهترین تقدیر کن
و شکر گزار شده ای بهترین ستاینده و ستوده ای بهترین
شاهد عالم و مشهود خلق

يَا خَيْرَ دَاعٍ وَمَدْعُوٍّ يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَمَجَابٍ

يَا خَيْرَ مُوْنِسٍ وَأَنْيَسٍ يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَجَلِيسٍ

ای بهترین دعوت کننده و دعوت شده ای بهترین اجابت
کننده دعا و پذیرنده آن ای بهترین انیس و مونس خلقان
ای بهترین رفیق و همنشین بندگان

يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوبٍ

يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَمَحْبُوبٍ

ای بهترین مقصود و مطلوب (عارفان)

ای بهترین حبیب و محبوب (خاصان)

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغُوثَ الْغُوثَ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۹۶) یَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ

یَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ حَبِيبٌ یَا مَنْ هُوَ إِلَى مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ

ای آنکه هر که به درگاهت دعا کند اجابت می کنی ای آنکه
هر کس اطاعتت کند او را دوست می داری ای آنکه هر که را
دوست می داری به او نزدیک هستی

يَا مَنْ هُوَ بَيْنَ اسْتِحْقَاقِهِ رَقِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بَيْنَ رَجَاءِهِ كَرِيمٌ

يَا مَنْ هُوَ بَيْنَ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ

ای آنکه او به هر که او را نگهدار شمرد مواظبت کند

او را ای آنکه او به هر که امید دارد او را کریم است ای آنکه

او به هر که نافرمانی کند او را بردبار است ای آنکه در عین

عظمت و بزرگی رءوف و مهربانی

يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ

يَا مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ أَرَادَهُ عَلِيمٌ

ای آنکه در انجام حکمت بزرگواری ای آنکه لطف و احسانت
قدیم است ای آنکه به هر کس اشتیاق تو دارد آگاهی

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۹۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا مُسَبِّبُ يَا مُرْغِبُ يَا مُقَلِّبُ يَا مُعَقِّبُ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای سبب ساز ای
رغبت بخش ای پدید آورنده انقلاب و احوال عالم ای به عقب آورنده

يَا مُرْتَبُ يَا مَخَوِّفُ يَا مُحَذِّرُ

يَا مُذَكِّرُ يَا مُسَخِّرُ يَا مُغَيِّرُ

ای ترتیب دهنده ای ترساننده ای بیم دهنده

ای به یاد آورنده ای مسخر کننده ای تغییر دهنده حالات عالمیان

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست
به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن
ای پروردگار من

(۹۸) يَا مَنْ عِلْمُهُ سَابِقُ يَا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقُ

يَا مَنْ لُطْفُهُ ظَاهِرٌ يَا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ

ای آنکه علم او سابق بر ایجاد است ای آنکه وعده او صادق
است ای آنکه لطفش آشکار است ای آنکه حکمش غالب است

يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ يَا مَنْ قِضَاؤُهُ كَائِنٌ

يَا مَنْ قُرْآنُهُ مَجِيدٌ يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ

ای آنکه آیات کتاب تو محکم است ای آنکه قضای تو وجودش حتم
است ای آنکه قرآن تو بزرگوار است ای آنکه ملکت قدیم است

يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ

يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ

ای آنکه فضل و احسانت شامل همه خلق است

ای آنکه عرش تو با عظمت است

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست

به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن

ای پروردگار من

(۹۹) يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ

يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ

ای آنکه شنیدن سخنی از سخن دیگر تو را مشغول نمی سازد
ای آنکه تو را منع نمی کند کاری از کار دیگر

يَا مَنْ لَا يُلْهِيهُ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ

يَا مَنْ لَا يُغْلَطُهُ سُؤَالٌ عَنْ سُؤَالٍ

ای آنکه گفتاری از گفتار دیگر تو را غافل نمی سازد

ای آنکه سؤال بنده ای از سؤال بنده دیگر تو را به اشتباه

و خطا نمی اندازد

يَا مَنْ لَا يَجْبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ

يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ إِحْسَاحُ الْمَلْحِينِ

ای آنکه تو را چیزی حجاب چیز دیگر نمی شود
ای آنکه اصرار و الحاح بندگان تو را نمی رنجاند

يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ

يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى هِمَمِ الْعَارِفِينَ

ای کسی که منتهای آرزوی مشتاقانی

ای کسی که منتهای همت عارفانی

يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى طَلْبِ الطَّالِبِينَ

يَا مَنْ لَا يَمْنَى عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ

ای آنکه منتهای درخواست طالبانی

ای آنکه ذره‌ای در جهانیان از تو پنهان نیست

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست
به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن
ای پروردگار من

(۱۰۰) يَا حَلِيمًا لَا يَعْجَلُ يَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ

يَا صَادِقًا لَا يُخْلِفُ يَا وَهَّابًا لَا يَمَلُّ يَا قَاهِرًا لَا يُغْلَبُ

ای بردباری که تعجیل در عقوبت نمی کنی ای بخشنده ای که
بخل نمی ورزی ای راستگویی که خلف نمی کنی ای عطا کنی
که خسته نمی شوی ای قاهری که مغلوب نمی شوی

يَا عَظِيمًا لَا يُوصَفُ يَا عَدْلًا لَا يَحِيفُ

يَا غَنِيًّا لَا يَفْتَقِرُ يَا كَبِيرًا لَا يَصْغُرُ يَا حَافِظًا لَا يَغْفُلُ

ای بزرگواری که به وصف در نمی آید ای با عدالتی که جور
نمی کنی ای بی نیازی که محتاج نمی شوی ای بزرگی که
ذلت و کوچکی نداری ای نگهبانی که غفلت نخواهی کرد

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست
به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن
ای پروردگار من

